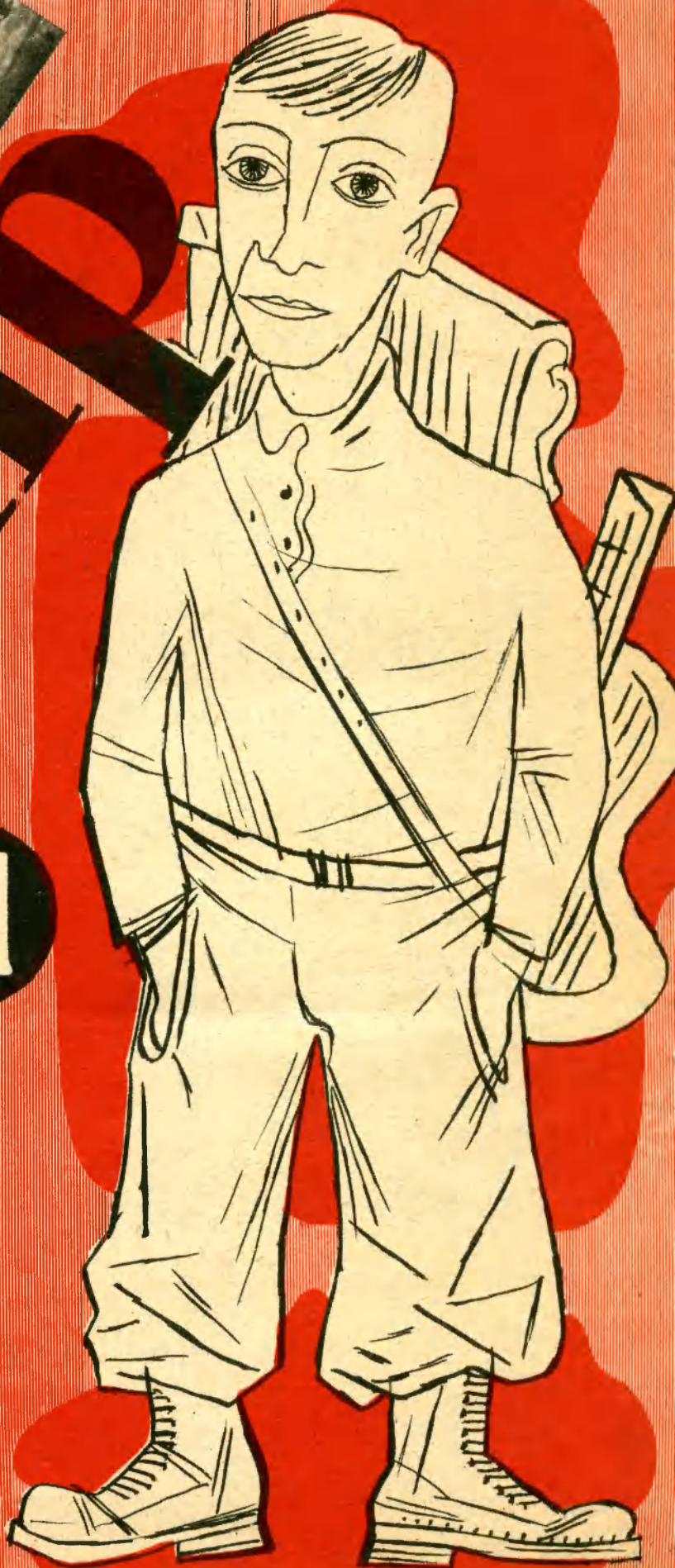




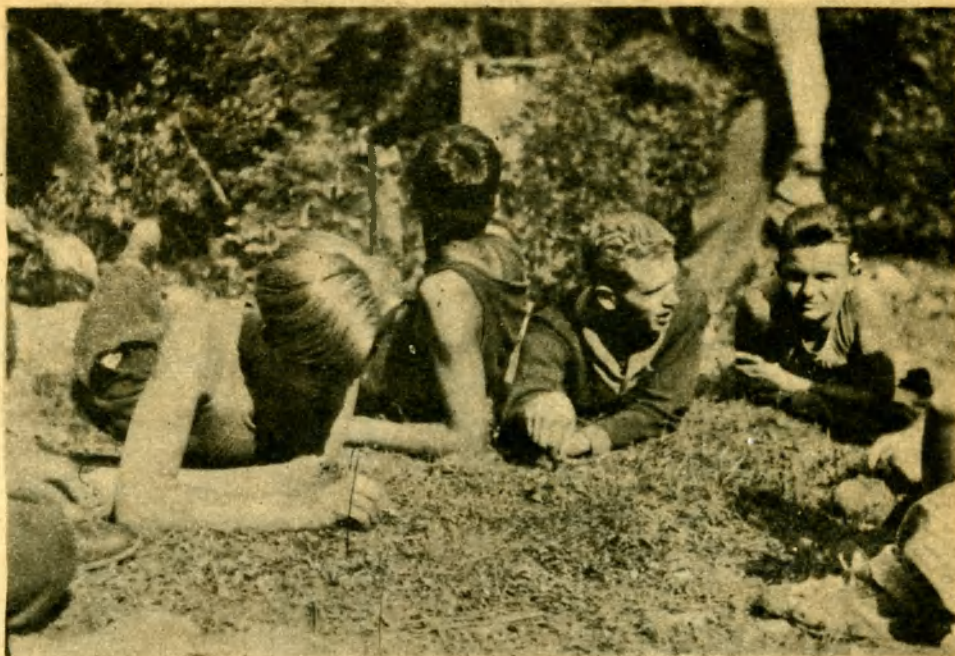
Tramp

kč 1

- 21.—22. LISTOPADU
- V PRAZE
- I. CELOSTÁTNÍ
- SLEZINA
- VŠECH TRAMPŮ.
- VYŠLETE ZÁSTUPCE!



trampská nepovinná tělesná výchova



franta šerif:

vřes a vlčí máky

Máš, moje kamarádko, ráda vřes, jímž je obklopena dnes naše osada. Já ho tak rád nemám jako vlčí máky, jejichž oheň plane v létě a černý střed se dívá z rudého květu bystře a pronikavě jako ústí kulometu.

To je dobré přirovnání, moje kamarádko, ale ty ho nepochopíš ještě dnes, protože tvoje oči neviděly nikdy tu věc.

Tvůj vřes je popelec a maškaráda. Je už tolik ohmataný od hlupáků a snilků. Máky jsou oheň a není jich možno žmolit v kyticích, patří na pole a slunce, patří svobodě a ona jim.

Ty, děvče moje, sama nerozumíš sobě, ani se neznáš, ty nehezké děvče! Máš přece nos docela jako špuntík a já, ač nevím, čemu vlastně lidé říkají krása, ti tvrdím, že ty to nejsi. Ale máš zdravou krev, to dokazují tvoje zuby jako slonovina a máš zdravou duši, to říká tvoje oko. A to je tmavé jako střed vlčího máku.

Neposlouchej, co ti říká vřes a nedívej se zasněně sklem podzimního vzduchu. Vlčí máky nám pohasly, ale vrátí se opět a bude jich tisíce tisíců. Nebudou krásné jako orchideje, ale budou to naše rudé květy, z nichž bude plát střed černý a jasný jako tvoje oko a tak důrazný jako ústí zbraně.

Ty přece také nejsi krasavice, pro ty není místa v osadě, ty jsi víc, jsi žena, tak jako naše máky jsou květy.

Nedívej se už do té fialové břechky a představ si tu krásu, až zaplane jednou rudý oheň. Vše bude plát, kam se podíváš a klidné oči budou opět středem. Tolik mně to připomíná oheň a železo.

Léto bude pálit, úroda zrát, a ty mně pak třeba dáš syna, bez obav a strachu. Bude mít červené tváře a oči tmavé jako ústí kulometu.

Podej mně však ruku a pohleď mne, i když docela nerozumíš.

Po létě nastává zimní již chlad, JIRĀVĀ oblékne trampa
i squaw.
Je to náš clovek a jacinu nám prodá. ŽIZKOV, Husova 36.

SPOJILI JSME SE...

všichni na celostátní sjezd

V pátek, 6. listopadu konala se v Praze porada o I. celostátní slezině, která se bude konati 21. a 22. listopadu. Porady se zúčastnili: Kamarádi Toulavý Mirko a F za TOV. a „Trampa“, Vlasta Termus a Bočan za „Naše Osady“, Jirka za „Naši Stezku“. Porada se vyslovila jednotně pro celostátní slezinu a usnesla se na následujícím provolání, které se dá i do tisku.

Kamarádi, trampové!

Ve dnech 21. a 22. listopadu 1931 koná se I. celostátní slezina trampů, jejímž účelem jest sjednocení všech trampů k boji za jejich oprávněné požadavky. Společný výbor, volený ze zástupců: Trampského Obranného Výboru, časopisů: „Tramp“, „Naše Stezka“, „Naše Osady“, vypracoval trampské požadavky, které Vám níže předkládá a žádá Vás, abyste se všichni sjednotili k jejich uplatnění. Je to naší povinností, neboť dnešní poměry nutí nás ke společné obraně. Zvolte a vyšlete na tuto slezinu každá osada svého zástupce s případnými dalšími návrhy, směřujícími k dobru trampů. Věříme, kamarádi, že se s Vámi všemi sejdem a voláme společnému úsilí A h o j !

Našich 7 požadavků:

1. Pryč se zákazem volného trampingu!
2. Pryč s předvojenskou výchovou mládeže jakož i s povinnou tělesnou výchovou mládeže!
3. Bezplatné táboření a stavění chat v obecních a státních lesích!
4. Slevu na dráhách a státních autobusech. Vydávání cestovních pasů bez ohledu na majetkové poměry a politické přesvědčení!
5. Poskytnutí týchž výhrad trampským osadám, jichž používají tělovýchovné organizace.
6. Odstranění všeho, co běře mládeži volný čas. (Přeložení vyučování na pokračovacích školách do doby pracovní, zavedení anglické soboty pro mládež z obchodů a kanceláří a pod.)
7. Šest hodin práce pro mládež do 18 let při nezkrácených mzdách!

P o š l e t e a d r e s y z á s t u p c ů o s a d a k l u b ů !

Trampská delegace k 14letému výročí SSSR.

Spatřili jsme, co vám, kamarádi, popisují v novinách nejrůznějšími lžemi. Kdo by nerad s naší louží vody trochu pohaul, píše o SSSR jako o zemi zamořené strašnými pokusy, které nejdou přes srdce, ale podle logických plánů nejpřednějších inženýrů nadstavby společnosti a podle životních potřeb země, kde měli odvahu vzít své věci do rukou ti, jimž vše náleží. Ať píší cokoli, my viděli, kamarádi, jak nadšeně pracují sovětští dělníci, jak všechno, co se v státě děje, má podstatu v dělnických poměrech, a že stát je řízen skutečně dělníky. Nejširší volnost pro ty, kdož pracují! Výstavba průmyslu, splnění pětiletky, toť rozhodující moment pro existenci zřízení západních států.

Sovětští dělníci vědí, že s každou továrnou roste jim i větší blaho pro ně a jejich děti

A již 14 let zápasí o organizaci společností na zdravých a podle lidských potřeb stavěných základech. Což se jim daří, díky pochopení všech, jimž říjnová revoluce dala nárok na lidská práva a život.

Jejich boj, jako avantgardní boj, jež my v budoucnosti i podle našich ideologií musíme nastoupit, budíž námi sledován se sympatiemi pro snahy o lepší život a pro morální podporu, jež z toho vyplývá pro ty, kdož chtějí vpřed. A my dopředu chceme!

Povinná tělesná výchova mládeže pod dohledem státní správy vojenské připravena

§ 1. Kdo je podroben povinnosti? Všichni občané, muži, ženy, od dokončení 6. roku do 21. roku. U žen povinnost přerušuje sňatek nebo mateřství.

§ 2. Kdo obstarává tělesnou výchovu? Škola, státní správa vojenská, tělovýchovná zařízení státní, soukromá — jimž oprávnění bude uděleno.

§ 3. Směr a program. Cvičení podle soustavy Tyršovy. Program určuje ministerstvo zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty a národní obrany.

§ 4. Oprávnění k povinné tělesné výchově a jeho podmínky. Podmínky, za jakých se uděluje oprávnění jednotlivým

instancím podle § 2., ustanovují příslušná ministerstva. Oprávnění lze udělit jen soukromým zařízením a svazům nepolitických spolků tělovýchovných.

§ 5. Evidence tělesnou výchovou povinných. Matriční archy. Obecní úřady vedou seznam všech osob, které jsou povinny, jakmile nastane povinnost vstupu do školy národní. Činí záznamy o tělesné výchově, zdravotním stavu a vývoji dítěte. Podle těchto matričních archů budou vystavovány zdravotní listy o tělesné zdatnosti, jež budou požadovány při získávání určitých občanských práv a úlev.

§§ 6. a 7. Cvičitelstvo. Postará se stát výchovou v ústavech, pořádáním a podporováním cvičitelských kursů, zakončených zkouškami. Zásadní podmínkou je mravní bezúhonnost.

§ 8. Zodpovědnost za úrazy. Přenáší se na stát. Tím není vyloučena zodpovědnost cvičitelů a učitelů vůči státu.

§ 9. Úlevy z povinnosti. Budou stanoveny vládním nařízením, rovněž tak bude upravena tělesná výchova vadných.

§ 10. Osвобоzení od daní a dávek. Spolky, jež přejímají tělesnou výchovu, jsou osvobozeny od daně ze jmění a všech dávek z veřejných cvičení a zábav.

§ 11. Spolupůsobení obcí. Obec jest povinna postarat se o potřebná místa a nutné pomůcky a udržovat je v použitelném stavu.

§ 12. Státní dozor. Dozírá ministerstvo národní obrany, školství, veřejného zdravotnictví.

§ 13. Ustanovení trestní. Kdo se povinností vyhýbá, anebo jí ruší, dopouští se přestupků a bude trestán pokutou od 10 do 2000 Kč. U mládeže školou povinné trestání budou rodiče podle platných zákonů.

VY JSTE TĚML NA NĚŽ SE TENTO ZÁKON VZTAHUJE. 21. a 22. LISTOPADU BUDETE VY O TOM JEDNATI!

— Krucifix, bratře Kľofáci, já měla broznej sen!

— Copak, Fráňo, copak?

— Zdálo se mi, že sem dostala obrnu jazyka. Bód'a.

REDAKČNÍ RADA oznamuje všem kamarádům, že odešel z našich řad kamarád redaktor Karei Melišek. K této věci se ještě vrátíme.

Na slezinu 10% slevy

■ la kanada čís. 36 až 39 . . . 120.— ■
■ masivní dulbox „ 40 „ 47 . . . 145.— ■

JAN HORNŮF. Praha VII., Bubenská tř. č. 6 u.

(Těž na dobírku.)

síkl:

král komiků

Vlastimil Nairub, král komiků, seděl pohodlně zabořen v měkké klubovce. Jeho oči hlítaly sloupce „Poledního listu“.

Populární fotbalová jedenáctka našeho oblíbeného krále komiků, slavného a známého Vlastimila Nairuba, zvítězila s velikou převahou nad mužstvem S. K. Podělsky. Četné obecenstvo po celou dobu zápasu freneticky řvalo a po ukončení hry Mistru Nairubovi nadšeně aplaudovalo. Za neutuchajících ovací byl král smíchu odnesen na ramenou do hotelu.

„Výborně, pane tajemníku, výborně iste to napsal! Co účty?“

„Zde jsou, Mistře. Mam čist?“

„Čtete!“

„Stvrzuji příjem Kč 82.60 za donašku Mistra Nairuba od hřiště do hotelu. Za 1 km Kč 50.—, celá cesta 1652 m, t. j. celkem Kč 82.60. V účtě Jos. Matuschka.“

„To de,“ neabale řekl král humoru, „na mači sme vy-dělali 22.756.80 Kč, těch 56.80 Kč dam na dobročinný účely. No, a na reklamu není škoda peněz!“

„Ti lidé, co vas nesl, jsou dva...“

„Dva, himl, to je blbý! No — ale reklama je reklama! Na tý neušetřime!“

„Mistře, mám kšeft. Za dva dny je v paláci „Radio“ boxmatch. Naskyta se příležitost...“

„Výborně, iste muž bystrý a vyalézavý. Telefonujte tam hned!“

Podnikal-li Mistr něco, činil to s rozvahou a dobře připraven. Celý plan musí být do detailu promyšlen. Nikde nesmí nic vzrat.

Dva dny a dvě noci přemýšlel. Přemýšlel, četl a psal. Hlava ho bolela od úsilovného přemýšlení, než vykřikl: „Už to mám!“

Noviny se roze-psaly o účasti krale smíchu na boxmatchu. Sal byl tři hodiny před zahájením nabit.

Mistr vyjednával s managerem.

„Kolik?“

„Mate něco připraveno?“

„Mam! Ohromnou, originelní věc! Ale je na to třeba knock-outu. Přeceť jsem křepču o boxu. Potřebuji knock-out, nebo zkratka potřebuji, aby tam někdo počítal nahlas do desíti!“

„Nemohu zaručit, Mistře!“

„Blbý, blbý! Kolik dostanu, když to provedu?“

Manager vyplnil šek. „Stačí?“

„Uplně. Ještě bych potřeboval bůra na holiče.“

„Zde jest! A jak to udělate, nepadne-li knock-out?“

„Pak boxuji sam!“

Boxoval sam. Sportumilovnému obecenstvu se naskytla vzacna podivand. V ringu křepči kral humoru se svým sekretářem. Misto rukavic na rukou praseči měchýře. Obecenstvo se směje, šili nadšením! Nadherná propagace boxu. Několik divaků začíná zvracet, par nedisciplinovaných individui se dáva do pustého povykovaní. Pak sekretář si sedne na prkna a soudce počíta:

„Jeden, dva... sedm — osm — devět — deset.“

A teď přišel zlatý lřeb rohovnického večera v paláci „Radio“. Kral vřipu, který napiatě poslouchal počítaní, vyskočil, uderil se v prsa a počítal dal:

... spodek — svršek — kral — eso!“

Vřava v hlediřti vyvicholila. Sportovci omdlevali a zvraceli, kdosi s galerie vystřelil několikrat do ringu. Jeden boxer se začal hystericky smat a lézt po zadržli galerie. Nosiči, kteří měli dopravit krale smíchu na ramenou do auta a začli nezrozřetelně tleskat, byli fanatickými sportsmanv nelidsky zbiti. Fanouřkové s vykasnanými rukavy čekali na chvíli, kdy mistr Nairub vyjde ven. Kdosi zatelefonoval na policijn ředitelství, že při boxmatchu jeden nezaměstnaný výkřikoval revoluční hesla a jízdní policie se stoztovnými bombami obsadila „Hvězdu“.

Ti, kteří chtěli krali komiků venku aplaudovat, se nedočkali. Adv ušel ovacím, skromny jako vždy odešel Mistr zadním východem.

TOV. • TRAMP NAŠE OSADY NAŠE STEZKA

společně s jedním boxerským a jedním těžkoatletickým klubem

pořádají v sobotu 21. listopadu o 8. hod. večerní

SPORTOVNÍ A ZÁBAVNÝ VEČER

v sále „Jezerky“ v Michli.

Vystoupí řada mistrů a prvotřídních borců z amatérských klubů. ★ Zábavný program obstarají obě trampské divadelní a scénické skupiny. ★ Trampské pěvecké sbory budou se snažit získati primát v přednesu našich písniček. ★ Předprodej vstupenek v administraci „Trampa“, Praha I., Rybná 23 (záznamy telef. č. 606-33) a v obvyklých předprodejích. ★ Venkovští delegáti musí si vstupenky za snížené ceny zamluviti písemně v administraci nejdéle do 18. listopadu. ★ Vstupné od 3.— Kč výše. Podrobný program v denním tisku a na plakátech ve sportovních závodech.

Rano našla policie v odlehlé ulici mrtvolu muže, napadne podobneho Vlastimilu Nairubovi. V zadech měl kanadský nůž a před smrti byl do krve zřítan.

Druhý den noviny psaly o prvím vystoupení krale komiků v ringu.

„Dobrý to bylo, že jo?“ řekl svému sekretari. „jenom se divim, co ti blbci řvali. Nebyla to sranda?“

„Bylo to ohromně, uchvacující. Obecenstvo bylo nadšeno. Bylo to víc, než skvělá ukážka českého humoru. Byla to prvotřídní propagace sportu!“

„Poslyšte, příteli — teď dělám jen do sportu. Co je za podniky v nejbližších dnech?“

„Koupime si noviny...“

„Ano — sport byl od útlého dětství mým koničkem. Sport a sranda! Příští závody Targa-Florio pojedou na koloběžce! Není to humorné? Není to nadherný napad? A což, spáchat legračnu atentát na vlak — to má teď svůj kurs! Nebylo by to báječný?“

„Ohromně, mistře, ohromně! Velkolepe! Noviny budou plne podrobnosti...“

„A což, začít dělat do politiky? Kde bych se tak chytl? U Stříbrnýho?“

„U Stříbrnýho? Ne! Pro muže, jako jste vy, je jediné velká strana! Vy musíte stát v čele velké strany! Založit novou, svoji stranu...“

— Crrrrrrrrrrrrrrrrrrrr...

Telefon. „Haló — zde král komiků, Vlastimil Nairub. Kdo tam?“

„Zde japonské vyslanectví. . . Situace na východě se přiořtuje! Japonsko napadlo Čínu — japonská armáda táhne na Peking. Mistře, nechťel byste zpestřiti nějakým vystoupením dobytí Pekingu?“

„V kolik hodin? Který den? Za kolik?“

„V sobotu v půl osmý pod hradbami Císařského města — tam, co je trařika... Honorář přiměřený... Můžeme s vami počítat? Můžeme dělat reklamu v novinách...?“

„Letim, holoubku... výborný... Mam se nějak nalíčit? Fousy? Cop? Pakuj kuřy, blbe sekretářske! Jedeme...“

Čimž tuto historii radši končim...

bude zima, bude mráz...

Tak nám, kluci, už pěkně fouká do perek; pomalu vytažujem teplejší vohoz, no, zkrátka, leze na nás zima. Kamarádi lyžaři už obskakují prkna, napínají, napouštějí atd. Mnoho kamarádů však dosud lyže nevlastní a těm patří tyto řádky

Kluci, shánějte šestáky, ať nemusíte v zimě čučet v chatrčích. Lyžáření, snad nejkrásnější sport, přestal už dávno být výsadou těch, kteří „na to mají“. Při dobré vůli pořídíme dnes lyžařský cajk za cenu přístupnou našim kapsám. Při tom však musíme dáti pozor, abychom nenalítli na nějaký „salát“. Kamarádi, kupujte lyže jen v odborných závodech, a raději dřív, než budou přebrány. Je mylný názor, myslí-li si někdo, že je výhodnější nakoupiti přímo u výrobce v horách, neboť tento musí nejlépe své výrobky dodat firmám, které u něj nakoupí celé stovky párů. A cena jest obvykle stejná.

Naším poměrně vyhovujícím nejlépe lyže z horského jasanu. Hickorky jsou sice tvrdé, zato však těžké, křehké a poměrně drahé. Javor je naopak příliš měkký. Různé druhy švédských bříz atd. nepřicházejí pro nás pro svoji vysokou cenu v úvahu. Vy začátečníci nekupujte si lyže příliš dlouhé. Při cvičení různých obrátů, jež musíte ovládati, by vám překážely. Ohlédněte-li ruku v zápěstí, musíme dlaní pohodlně dosáhnout špičky. Jest samozřejmé, že suk, vyskytující se na lyžích, obzvláště u špiček, jejich kvalité neposlouží. Nejlepší jsou lyže s t. zv. „zrcadlovým“ řezem, jež se na jízdě ploše jeví v podobě blan. Záleží ovšem na tom, aby tyto blány byly rostlé ve směru jízdy, jinak jest nebezpečí odštěpení a přirozeně znehodnocení lyže. Tento řez vyskytuje se však jen zřídka. Většina lyží má léta vodorovná. I tento druh jest dobrý. Musí se však častěji hoblovat, neboť po čase se dřevo mezi lety, jež se vždy měkčí, vydrolí, takže vznikají na jízdě ploše žlábků, což jest u blánovitého řezu vyloučeno. Časté hoblování přirozeně lyžím neschází, neboť se zeslabují. Stejnou pozornost musíme věnovati jejich úzkým stranám, obzvláště v ohybu u špiček.

Zde mají býti léta souběžná, nebo alespoň tak rostlá, aby nehrozilo odštěpení špičky při trochu větším prohnutí. Tvrdost obou špiček má býti naprosto stejná, rovněž tak jejich vyhnutí. Kupujeme jen lyže profilované. Vázání nejlépe vrchní, Huitfeldovo, jež je i cenou nejpřístupnější. Lepší než z kožených řemenů je z t. zv. balatových umělých, jež se nenatahují a jsou trvanlivější. K Huitfeldovu vázání je však zapotřebí lyžařského

zlato

(Z knihy O. Hellera: Sibíř — druhá Amerika: Vyšlo nákl. K. Boreckého v Karlíně.)

Není to tajemství: Sibíř jest jednou na zlato nejbohatějších zemí celého světa. Po jižní Africe, Americe a Australii přichází v produkci zlata Sibíř. Ponechme zatím cifry stranou. Mluvme jen o zlatě. A to znamená mluvit o lidech, kteří propadli zlatu. V Sibíři jest všude zlato. Skoro v každé řece. V Sibíři se všude mluví o zlatě. Skoro v každé vesnici. Zlato patří Sibíři jako kožešina a led. Neleží ovšem volně na ulici, leč jsou kraje, kde leží volně v horách. Bude ho dobyto.

V podstatě jsou to čtyři obvody, jež se především vyznačují výskyty zlata. Jsou to ve východní Sibíři oblast lensko-vitimská, pohoří Aldan, na jižu Altaj a horní Jenisej a k severu přítoky Jeniseje, jak ze západu, tak i z východu, zejména však z východu, v Pitckých horách. Neustále jsou objevována nová naleziště zlata. Tak bylo v létě 1929 na západním břehu Jeniseje nedaleko vesnice Vorogova nalezeno zlato, „samorožnoje zoloto“ dobré zlato, ruda, ve skále rostlé zlato. Na místě, kde ho dosud nikdo nikdy nehledal. Bylo tu nalezeno zlato několi v říčním písku, výbrž v kamení, celé zlaté rudy. U Bajkalského jezera zvedl jakýsi rolník náhodou celou hrudu zlata. Zlaté a platinových nálezů v Sibíři mnil, že by bylo nejdříve nutno vypraviti sto výprav, jež by neměly na práci nic, než zjištění zlatá naleziště a přesně je odhadnout.

V Sibíři jsou ještě opravdoví zlatokopové. Lidé, kteří nedělají nic jiného, než táhnou od vesnice k vesnici a hledají zlato. A nalezájí je také. Rusové je nazývají „staratěli“. Jenom v jenisejské oblasti je jich teď na osm set. Tento počet se zdá malý, pomyslíme-li na mnoho tisíc mužů, kteří se třeba v jižní Africe před několika lety s dětmi a nářadím dali na pochod, když bylo kdesi na severu od Johannesburgu, na okraji pouště, nalezeno diamantové pole. Na Sibíři je nutno počítat na miliardy, mluvíme-li o uhlí, dříví, vodní síle, polích a podobném. Musíme počítat na miliony, mluvíme-li o tuze, soli, o sátech a o rybách. Musíme se však spokojiti s tisíci, dojdeme-li v řeč k člověku, jež s těmito miliardami a miliony musí žasnouti. Teď jsou to jen sta. Leč brzy to budou tisíce.

Alexandr Benediktovič Baranov sedí se svou ženou a svým osmiletým děckem mezi bednami, žoky, pokrývkami, kožešinami a puškami na palubě jenisejského parníku, jež pluje proti proudu. Je to hledač a nálezce zlata. Zmíní ovšem v poslední době své povolání. Zlato jej již nezajímá. Pracuje teď v oboru platiny. Je to také velmi krásná věc. Seznamujeme se, vytahuje neformou brašnu z tajupně zapnuté kapsy v kalhotách, z brašny obálku dopisu, z obálky hnědý papír, z hnědého papíru bílý papír, položí je před sebe, na kolena, rozloží jej šestkrát nebo osmkrát a na papíře leží špinavě žlutý zrnitý písek: Zlato. Zlato pro zubní lékaře, vysvětluje mi Baranov. „Co s tím teď děláte?“ táži se. „Nic. To je poslední záloha pro špatné časy. Několik gramů. Když všechno selže, prodám to. Mám u sebe vždycky něco zlata pro všechny případy.“ Stačí opět bílý papír, zahalí jej do hnědého, zastrčí jej slavnostně do obálky, obálku do brašny, jež opět mizí v tajemné kapse.

Baranov je veselý a přívětivý chlapeček. Zde jest jeho příběh:

Povoláním je dělník z Ruska, projel jako námořník a horník s různými výpravami Ledové moře, byl při tom, když na Pečore bylo hledáno zlato a uhlí, přešel z carské armády do Rudé armády, stal se partyzánem na Sibíři pod velením Štětinkovym, jež vedl tři tisíce mužů mezi Minusinskem a mongolskou hranicí, tedy v oblastech zlata, odešel s třetím dobrovolnickým plukem na Krym bojovati proti Wrangelovi, stal se rudým pobočným plukovníkem, vstoupil do strany, leč pak opět vystoupil a náleží ještě dnes k střednímu štábu územní armády. Zůstal na Sibíři. Jako partyzán viděl zlato a teď putoval z Minusinska do Altaje, až do Urjanchaje, kde prý se zlato jen tak povahuje a kde dnes nelze ničím jiným platit, než zlatými červonci. Odtud odešel k Leně, odtud k Aldanu, kde byly náhle

podpatku, který jest poněkud vyhloubený, což vám však na vašich botech udělá každý obuvník. Na obyčejný podpatek můžeme však našroubovat leží. Lyže, pokud jich nepoužíváme, speciální kování (cena asi 2 Kč), jež plně lyžařský podpatek nahradí. Praktické hole jsou bambusové nebo tonkinové, s rákosovými taliři 18—20 cm

v průměru. Hole musí sahat nejméně k rameni. Montáž vázání světe jen odborníkovi, neboť na ní velice záleží. Lyže, pokud jich nepoužíváme, musí býti napnuty. Jak, o tom zde bylo psáno již na jaře. Tak ahoj bílým sportu a z nějaký tý váleudy si nic nedělejte.

Doporučujeme k nákupu

všeobecných živnostech a jiných potřeb Ústřední konsumní a výrobní spolek

Badoucnost v Pardubicích.

otevřeny nové zlaté žíly, a konečně podělí Jeniseje až k ledu, do Norilských hor, kde jeho zájem o zlato musil ustoupit zájmu o platinu.

Baranov zná všechna naleziště zlata na Sibíři. Nemá stálého bydliště, leč vypadá velmi spofádaně a čistě, stejně jako jeho žena a dítě, a všichni jsou velmi dobře živeni. Když někde objevil naleziště zlata, kde chce dolovat nebo ryžovat, jde k Zlatému svazu republiky, k „Sojuzu zolota“. Ten mu vystaví doklad, jenž jej opravňuje k této práci, a přikáže mu žádané místo. A pak pracuje. Zcela primitivně. Motykou, lopatou nebo primitivním strojem na praní. Za gram zlata obdrží zákonnou cenu jednoho červonce. Nalezne-li velkou žílu zlata, dostane za to odstupné až do desetitisíc rublů. Leč může se Sojuzem zolota také uzavřít smlouvu, že mu bude za každý kilogram dobytého zlata vyplacen jistý peníz až do maximální sumy. Tedy jakýsi důchod. Jsou sběratelé, kteří vydělají za den až padesát rublů. Pak nastanou dny s denním výdělkem patnácti kopějek. Ovšem, že se se zlatem obchoduje také pod rukou a v tom případě nad zákonnou cenou červonce. Za zlato lze od domorodců dostat kožíšny a maso. Za zlato si lze opatřit dobrý zimní byt v rolnickém domku. Tak žije tento Baranov a tak žije oněch osm set zlatokopů. Velkoryse, nevázaně, mají všichni u sebe své pušky, vydávají se v zimě, zatím co své rodiny ubytují v chatách, na lov, znají každý kámen, každého rolníka, každého lovce a každého Tunguza a žijí velmi šťastně.

Baranov jest jedním z nejznámějších zlatokopů. Jedním z nejvzdělanějších. Vozí s sebou bednu knih. Studuje geologii. Učí se anglicky. Nechce nacházeti zlato a platinu náhodou, zajímají jej kamen, řeka voda, země. Jeho osmiletá dcerka — toto dítě nebylo ještě nikdy ve škole, dovede však čísti, psát, počítati — rozumí již také zlato a platině. Zná přesně říční písek a bahno, dovede již práti z písku a bahna zlatá zrnka. Co my bychom bez povšimnutí zahodili jako žlutý písek, vybere děcko svými drobnými prsty pečlivě jako zlatá zrnka.

Baranov jest teď odborníkem v platině. Byl Sojuzem zolota, jemuž podléhá také dobývání platiny, najat jako lezec pro nové velké platinové doly v Norilských horách. V únoru 1930 se Baranov vydal se svými saněmi po řece na sever. Usadil se na zimu ve Vorogovu, isa ještě stále potají oddán zlato jako vasal. Nablízku u vesnice Dubčice bylo — jak jsme se o tom zmínili, v posledním roce nalezeno zlato. Snad, myslí si, je možno dokonce v zimě udělat štěstí. A nepodaří-li se to, pak bude v lese, v tajze stříletí veverky, kuny a tchoře.

celostátní slezina zástupců všech osad kona se 21. a 22. listopadu.

Zapůjčte nám osadní
vlajky k výzdobě sálu
na celostátní slezina ve
dnech 21. a 22. listopadu!

Trampové kupují



jen u obchodníků
inserujících
v „Trampu“!

V sobotu, dne 21. listopadu o půl 5. hodině odpolední koná se v Národním domě na Vinohradech veřejný trampský projev s programem: Uvítání delegátů celostátní sleziny. — Význam celostátní sleziny.

Zúčastněte se všichni v plném počtu!

V sobotu, dne 21. listopadu o 8. hodině večerní uspořádán bude v sále „Jezerky“ v Michli (stanice el. dráhy č. 3, 19, 23)

sportovně - zábavný večer

za účasti mistrů a prvotřídních kamarádů z boxerských a těžkoatletických amatérských klubů. Kromě toho účinkne řada pěveckých sborů a scénických trampských skupin. — Předprodej vstupenek v administraci „Trampa“, Praha I., Rybná 23 a zbytek v sobotu odpoledne na veřejném projevu.

V neděli, dne 22. listopadu o 8. hodině ranní vlastní jednání celostátní sleziny v sále „Bezovky“ na Žižkově.

Přístup mají pouze delegáti osad a klubů, kteří mohou být hlášeni pořadatelům dodatečně ještě na sobotním vinohradském projevu.



Pane censure, věnujete nám v poslední době příliš mnoho zdvořilé pozornosti. Naši čtenáři jsou přesvědčeni, že bílá místa jsou stopy po velezrádných výzvách.

Dovedeme si v parlamentě nalézti poslance, kteří se ujmou vámi vybitených míst. Uděláme pak stránku těchto „zločinnů“.

Pro naše čtenáře to bude velkým překvapením.



- Takhle si připadám jako růže mezi trnám.
 — No jo, děvčátko, ale růže prej voní...

Boďa.

- Kluci, až přijdeme na celostátní do Prahy, podíváme se na Staroměstskou radnici. Vona je tam prej jedna starožitnost, která tam už dlouho nebude!
 — Jaká? Vorloj?
 — Né, Baxa. Boďa.

7. C. Osada „Revaston“ pořádá v sobotu, 28. listopadu 1931 v sále Ústředního divadla na Zličově

Taneční zábavu

spojenou s rozdáváním dárek. Program. — Divoká scéna. — Trampská písň. — Hudba. — Tanec. — Učinkuje: Eman Trojan, Rudina atd., pěvecký kroužek „Revaston“ děl. divadelníci Zličov atd. Začátek o 1/8. hod. večer. Vstupné Kč 6.—, vč. z. dávky. Kamarádi, přijďte se dobře pobavit. — Lístky též v redakci.

VŠE PRO FOTOAMATÉRY
 v bezkonkurenčních cenách
FOTOZÁVODY B. HECL,
 Nusle-Údolí, Jaromírova 1. Hotel Union.

„Čoveče, tudle sem jim poslal do redakce z předešlejších čísel vopsaný fóry a voni mi na to vodepsali, že je to hrozně blbý.“

- *Tahle továrna Sana musí být hrozně stará.*
 — *Proč?*
 — *Dyk už Židi za dob Kristových volali: „Ho, Sana!“ Bód'a.*

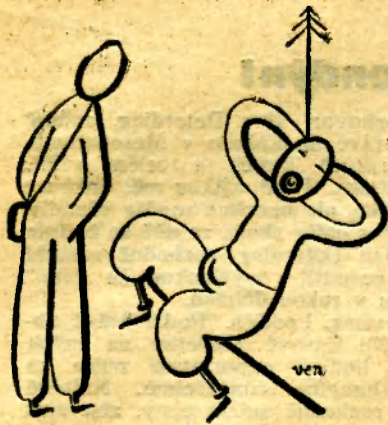
František Lízai, střeva a střívka pro uzenaře, Praha-Spořilov 788.

Miroslav Prášil, prádlo na míru, Praha XII, Jiřího nám. 5.

Karel Zmrhal, dobytek ve velkém i malém, Praha VII., Rohanská 64.



- Mary, dneska se mi váš zevnějšek nějak nelíbí!
 — Nevadí! Co nenaleznete ve výkladě, hledejte uvnitř! Bód'a.



— Tuhle Štaplík, to je hráč, kterej to jednou dotáhne vysoko!

— Bajó, z toho jednou bude hochštaplík!

— Douđa prej vrhne 15 metrů!
— Hml, to je rekord, to nedokážu, ani když si strčím do krku všech pět prstů!
Boďa.

„Dřív existovala jen koňská dráha.“

„To se asi ajznpožákům říkalo ajzknokáci.“

„Pane zvěrolékař, kdykoliv se se mnou bavíte, vždy mluvíte jen o kravách.“

„Ale slečno, vždyť já i když mluvím o kravách, myslím vždy jen na vás.“

„Nemyslete si, že jste hlavní porotce!“
? ? ?

„No, abyste tu furt spal!“

„To je goviální člověk!“
„Ale, pane řidiči, říká se přece žoviální!“

„Jó, vy mě chcete naxytat!“

Kamarádi osadní kolportéri!
Zavádíme 14denní účtování a žádáme vás proto, když dostanete účet vždy za 2 čísla, abyste jej ihned vyrovnali a pomáhali nám tak odstraňovat obtíže, které máme.
Administrace.

siki:

loď utonulých na vltavě zasvěcena obětem všech nezodpovědných živlů

„České Slovo“:

„Černa smuteční loď, kterou má býti letos po prvé uctěna památka utonulých, je myšlenka básnicky krásna. Přímou vybízi k uspořádání celonárodní smuteční oslavy všech obětí přírodních živlů, všech nešťastníků, kteří nalezli smrt ve vodě, ve vzduchu a v ohni. Přírodním živlům zasahují do osudu našeho národa s nesmírnou tragikou. Ve vlnách zahynul zakladatel Sokolsiva Tyrš, slavný básník Knipfer, sochař Gutfreund a mnozí jiní. Letos to byli básník Viktor Dyk a nadaný malíř Barta. Loď utonulých, která má býti plátcem katafalkem, měla by na palubě vézt i letadlo. Letci ve vzduchu stejně jako loďaři ve vodě měli by ji doprovázet. Ve chvíli, kdy se loď utonulých, provazem letadly nad ní kroužícími, bude v předvečerním sešerem blížiti ku Praze, měly by na památném Vyšehradě vzplanouti pochodně a loď pozdravena býti salvou z děl. Při těchto oslavách by nešlo jen o dojem, který bude pohnutlivě hluboký, ale i o význam slavného uctění mrtvých obětí živlů, neboť jen z několika jmen je zřejmé, jak tragicky zasahují živlové do osudu našeho národa...“

Jsmo především přesvědčeni, že tato básnicky krásná atrakce koná se v rámci všeobecné akce pro zmírnění bídy nezaměstnaných. Je to opět nový důkaz obětavé, neúporné práce naší radnice pro široké vrstvy národa, pro malého českého člověka. Ať to jsou populární rachejtlivé večery, nebo lampionové průvody, vždy jsou to národní socialisté, kteří se snaží aspoň na chvíli obrátit naše myslí k něčemu vyššímu, krásnějšímu, dát nám aspoň na chvíli zapomenout na ten psí život.

V novinách byla řada návrhů, jak ta celá trýzna má vypadat. Budiž i nám dovoleno pro příště přispěti svojí hřivnou.

Slavnosti by se měli účastniti primátoři Baxa a Dittrich. Ve všech obcích, kudy loď popluje, seřadí se na navigaci školní mládež s panem řidičem a bude zpívat umrlčí a vlastenecké písně. Zvony ve všech kostelech se co nejsmutněji rozezvučí. Na kapitánském můstku bude stát Udržal, po stranách ministři se svícemi. Na přídi dr. Kramář s papírovou korunou na hlavě, ruce vztažené k vzdáleným Hradčanům. Vedle Soukup s rudou pochodní a Šrámek se zvonečkem. Kolem brlení se seřadí hejslovanská mládež pokud možno v národních krojích, selky, březanští poutníci s arcibiskupem Kordačem, četa Národní Gardy, Sokolové s rapíry a skauti s dřevěnými flintičkami. Trampí zastoupí náš zahraniční ministr v bílé mariňácké čapce. Mezi tím vším budou věnce a květiny.

Ke kormidlu si sedne primátor Baxa; vedle bude klec, ve které Stříbrný bude honit Klofáčovy veverky. Nesmí scházet Gajda, Zemínová a jiní. Na stožáru bude viset svatováclavská korouhev a z podpalubí znít temně „co mi dáte, až já umřu...“ V přestávkách bude hrát gramofon písně z „Lodi komediantů“. Za lodí poplují policejní čluny, náš staříčkový plavec nestor klenotnický Nikodém a smutečně vyzdobené ryby.

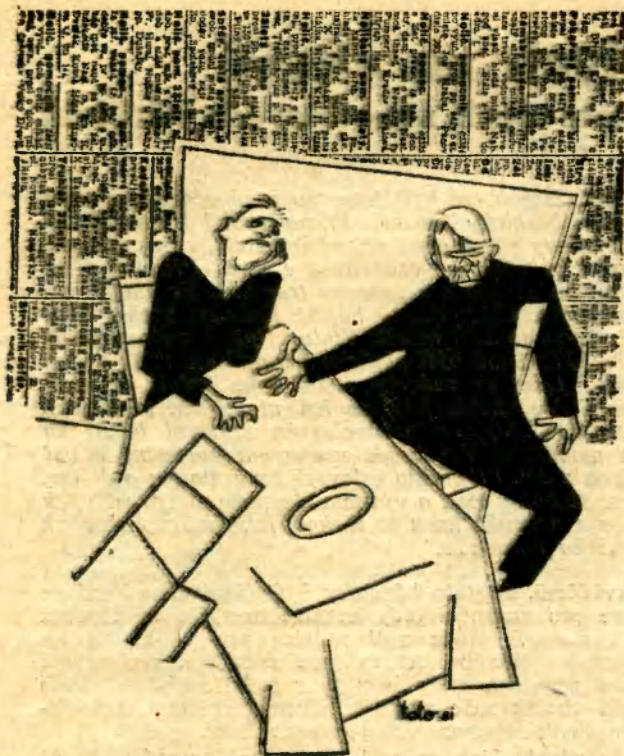
Na místech, kde někdy někdo utonul, arcibiskup Kordač se třikrát pokřížuje, březanští poutníci kleknou na jedno koleno a generál Gajda vstane a hodí do vody věnec se slovy: „Všecka sláva, polní tráva.“ Fráňa Zemínová vykřikne: „Ty mrtvý lež a nevstávej!“ a plivne třikrát do vody. Udržal se majestátně rozhlédne a zazpívá refrain písně Gézy Včelíčky: „Na můstku kapitán“.

S houstnoucím šerem se bude strašidelná loď blížiti ku Praze. Všude začnou zvonit hrany a na hradě se zjeví bílá paní. Na Vyšehradě zaplanou pochodně, Horymír na Šemíku skočí do řeky, v záři bengálských ohňů objeví se Libuše a vztáhne ruce k Hradčanům. Okamžitě se nebe nad hradem osvětlí a objeví se veliký státní znak s dvouocasým lvem. Okolo lva budou stát sokolové, četníci a policajti. Obraz bude pomalu blednout, až zmizí. Potom vypustí „České Slovo“ skvělý ohňostroj, při čemž Stříbrný demonstrativně opustí loď.

Pak se mocně zableskne a na obloze se budou zjevovat velikáni našich dějin: Hus, Žižka, Leclán, sv. Václav, Jan za chrta dán, kat Mydlář, filosofka Mája, Přemysl Oráč a dva volové, Bill Stín, Newbawer, Kubát, Krok a jeho dcery. Sbor „Křížkovský“ zazpívá „Utonulou“ a „Hradčany krásné“, březanští poutníci na vztek „Hochy od Zborova“. Kolem sochy obětí Vltavy, Jana Nepomuckého na Karlově mostě, se objeví posvátná záře.

Pak posádka lodí se vyloží a za zpěvu vlasteneckých písní bude uspořádán lampionový průvod noční Prahou. Celá slavnost bude zakončena smuteční žranicí na radnici, při čemž všichni účastníci musí mít na rukáve černou pásku...

Celkový výtěžek této opravdu pietní a dojemné slavnosti, jakož i všechny příjmy s ní spojené, budou po srážce všech dávek a daní samozřejmě věnovány nezaměstnaným...



— Tak, a teď se n á k l a d n ě nažeru...
— A co bys šel až na Kladno, nažer se tady!

„Tak sem byl v nemocenský pokladně u doktora...“

„Co ti předepsal?“

„Desťový kapky.“

— Pane, neobtěžujte mne, víte přece, že jsem v jiném stavu!

— Jak dlouho?

— Dvacet minut.

Babička Boženy Němcové musela být čiperná. Vona ještě v sedmdesáti letech šukala po světnici.

— V Holandsku všichni nosí dřeváky. To jim to tam musí dobře klapat! Baďa,

valda z októbrus

haló, deterding, londýn!

začínal asi dotýčný rozhovor. Pan Deterding, známý petrolejář, telefonoval právě do Kabulu v Mesopotamii, kde vlastní mimo mnohých jiných v celém světě, ohromná petrolejová ložiska. Před válkou měl dokonce petrolej i v Baku, v Rusku, ale bezcitné sověty ukradly pana Deterdinga, udělaly z nafty zboží, za něž se buduje nový řád. A to jim pan Deterding rozhodně nemohl zapomenout. Nikdy se nesmířil s myšlenkou, že „jeho“ naftová ložiska zůstanou v rukou dělníků.

„Haló, zde Lord Deterding, Londýn. Podle právě obdrženích zpráv dokončili Rusové přeletku na svých naftových ložiskách a hodlají exportovat naftu za směšně nízké ceny. Dumping samozřejmě. Naftová ložiska v Kabulu musí rozhodně snížit ceny, aby získá akcionářů byl mezkrácený zachován.“

„Haló, ředitelství naftových dolů v Kabulu. Snížili jsme již po několikáté dělníkům mzdy. Více je stlačit je nebezpečně. Náš petrolej nemůže být v Evropě schopným konkurence, pro dlouhou cestu. Vaše lordstvo musí uvážit, že petrolej jde z Kabulu do Basry vlakem a odtud teprve po lodi musí obježet celou Arabii, aby se dostal do Anglie. Petrolej nemůže být dříve levnější, dokud nebude přímého spojení mezi Kabulem a Středozemním mořem.“

„Další úspěchy civilisace.“ řvaly druhý den nápis všech anglických i jiných světových novin. Anglie stává drahou mezi Kabulem a Haifou! Mimo to bude podle drahy postaveno ohromné pomrubi na velké množství petroleje z našich dolů! Je podle toho vidět, jak se stará naše vláda o kolonie. Domorodci dostanou práci...“

...kde kladou oko jen vidí, nedozírná step. A středem stepu táhne se dlouhý had kolejí. Jednokolejná dráha transjordánského expresu. A tady, podle kolejí, řada lidí, ozbrojená lopatami a rýči. Vzpomínám si na ilustraci k jednomu článku: stavba kolejnic pacifického rychlovlaku. I tehdy pracovala řada otrhaných mužů na stavbě. Již budou v budoucnu užívat jini ke svému prospěchu. Zde, pod žhavým sluncem, potilo se v peckné námaze několik set Arabů, až do fantastičnosti otrhaných a vychrtlých.

Silnice, po níž jdeme, protíná jich skupinu. A hned vedle silnice stojí jakýsi srub. Zvláštní pohled po tolika nemožně stavených a nehygienických domcích a jeskyních domorodců. Vřak ještě zajímavější pohled se nám měl naskytnouti. Ve dveřích srubu objevila se nejprve běloškvoucí tropická helma, pak dlouhý kožený kurbák (karabáč) a posléze vynořila se bezvadně oblečená postava Angličana, dokonalý typ sahiba z amerických tropických filmů.

„Good day, messrs.“ zahovořil po anglicku karabáč a pohybem nás pozval do srubu.

Tehdy jsem nevěděl ještě nic o petrolejových dolech sira lorda Deterdinga v Kabulu a nic o stavbě dráhy do Haify. Teprve tento Angličan, který k sobě pozval dva podivně oblečené lidi záhadného proť původu jen proto, že se tady nudil a že tito lidé náhodou se při narození vyskytli mezi bělochy, nás s celým projektem seznámil.

„Nemohu vám, panové, přilís posloužit, chcete-li něco vědět o Arabech, zde pracujících. Nepřicházím s nimi skoro nikdy do styku, protože k tomu mám jako vedoucí inženýr svoje vlastní lidi. Tito ovládají tuto chártru ovšem pouze pomocí kurbáku, protože jinak by nebylo možno ty neinteligentní bestie zvládnout. Židovské dělníky ze zásady nepřijímáme do práce. Představte si, že ta práci, kterou Arab vykoná za 2—3 piastry denně, musím židovským dělníkům honorovat 15—20 diastry. A potom, oni si myslí, že nám sem budou zavádět evropské zvyky. Samá stávka a organizace, tedy věci, které se do Asie vůbec nehodí. A pak je mezi nimi moc té pakáže, čumit, jak se to jmenuje — aha —“

kamjunist (komunist) si říkají. A od takových vlivů musíme držet naši práci čistou. Žádné organisace ani stávky. Arabové jsou líná sběh a evropské zlozvyky se sem do Asie nehodí, opravdu nehodí — přejete si čaj s citronem nebo...“

Zvenčí se ozval pekelný bengál. Hromada lidí tam cosi křičelo a mezi to pronikavý hlas nějakého dozorce cosi vykládal.

Vyběhli jsme před srub. Dělníci stáli ve skupině a ohrožovali svými lopatami a špičáky dozorce, který přes snědost své tváře byl příšerně bledý a chláchoil pisklavým „Maleš, Maleš“ (to nevdá) rozvášněný dav.

„What is this?“ vrazil inženýr do skupiny, srážel ty, kteří mu stáli v cestě násadou svého kurbáku na stranu. Dav se rozestupoval s patrnou nechutí.

Vysvobozený dozorce vrhl se k svému pánovi a jal se obviňovat jednoho z dělníků. Nerozuměl jsem tomu. Ale inženýr se k nám obrátil a řekl:

„Těď pánové uvidíte, jak jednáme s odbojnými živly. Ten chlup není spokojen se třemi piastry denní mzdy (5 Kč). To je opravdu strašné, co si ti domorodci troufají.“

Zatím se dav rozestoupil, aby učinil místo několika jiným dozorcům, kteří přiběhli a na britký rozkaz pana inženýra chytli vzpírajícího se „zločince“. U srubu na dvorku byl postaven železný sloup. Rozežhavený sluncem stál tu, doposud však jsme nechápali, k jakému účelu.

Pod úderem pažbou pušky jednoho dozorce svezl se delikvent bezmocně k zemi. Za zlověstných pohledů ostatních byl přivázan tak ke sloupu, že jeho tělo bylo nataženo jako struna.

„Twentyšát“ (25), procedil inženýr mezi zuby. A již priskočil dozorce, se kterým se trestaný hádal, a napřáhl ruku, ozbrojenou kurbákem.

Tenké písknutí kůže prořízlo vzduch a v zápětí příšerný výkřik mučeného tvora. Špinavý, potrhaný burnus svezl se ze zad a nešťastník stál tu, shrbená záda nahé a připravená pro příští ránu. Karabáč opětně zahvizdal a zase ozval se neartikulovaný skřek. Na zádech objevil se dlouhý klobás, příšerně se nalil krví, ale než mohl prasknouti, již druhý se tvořil vedle něho...

Hromádka neštěstí, krví zbrocená, bezvládně visela na rozežhaveném železe. Otvíral jsem pomalu oči. Vedle mne stál inženýr, s bohorovným klidem cucající cigaretu. Dozorci odvažovali cárovitě potrhané tělo od sloupu.

„Co tu čumíte?“ rozeřval se dozorce, kterému zatím otrnulo, na ostatní. Jako by neměl dost těch ran, které právě vyplatil, hnal se s kurbákem proti davu. Ale v zápětí vynořila se z davu černá ruka a strhla mu ruku i s kurbákem na stranu.

Dozorce zaklel a již chtěl volat o pomoc, když vtom se vysoko nad ním zvedl špičák jednoho z dělníků, nástroj poroby, který se měl stát nástrojem vysvobození.

Bleskurychle sáhl inženýr do kapsy. Vytrhl ruku, vzduch prořízla rána jako třesknutí bičem. Postava se zvednutým špičákem jako by zkameněla.

Pak ale zvolna začal se špičák sunouti níže a níže, stále rychleji, až konečně dopadl k zemi. A pod tím, jenž jej zvedl, podklesla kolena. Padl na tvář, divoce rozhrabáváje písek kolem sebe. Z úst mu vyrazil pramének krve a rudě barvil bílý písek.

Zapotácel jsem se. Rudá kola mi tančila před očima. V prvním okamžiku chtěl jsem se vrhnout na vraha, ale pohled na něj ujistil mne, že tady stojí kousek moci, kousek ztělesněného zákona. A zničit kousek — nemá cenu.

Také Palestina má Košuty... „Zda se, pane, že jste ještě neviděl krev,“ ozval se klidně Angličan. Klid Angličana, klid moci, která nevidí...

„Smím vám nabídnout whisky?“

„Halo, zde ředitelství naftových dolů v Kabulu, Lordu Deterdingovi. Na několika místech podél vedení nové trati vypukly nepokoje. Byly však rázným zakročením našich vedoucích potlačeny. Doufáme, že již za rok hodíme petrolej na trk.“

Kladno na celostátní slezinu 21. a 22. XI.

Na celostátní slezinu vypraví Kladenské spojené osady asi 30člennou delegaci. Trampský recitační sbor Spoj. osad přednese na slezině trampskou recitaci „My“.

Vyzýváme i ostatní osady na Kladensku k účasti. Společný odjezd v sobotu. Informace v sobotu 21. XI. o půl 3. hodině odpolední v restauraci u Jágrů, Kladno.

Zlevněné jízdné.

Jerry.

Osadám, hlasicím se k TOVu!

Vyšlete zástupce na důležitou schůzi s programem: Jak bude vypadat I. celostátní slezina?

Schůze se koná ve středu 18. listopadu o 8. hodině večerní v restauraci „U Zlatého Litru“, Vinohrady, Balbínova ul.

— *Ty, heled', nemoh bys mi pučit búra na almanach?*

— *Lituji, ale nemám u sebe peněz.*

— *A doma?*

— *Děkuji za optání, vše zdrávo!*

Šeril z Wikinga.

Navštivte nově zřízený tramp. závod kamarádek

Jandové a Branyšové

v DEJVICÍCH, Na hutích č. 3 n. — Vlastnoručně Vás obslouží „Pastor“. Blíže nádraží Bruska, trať elektr. dráhy č. 7, 11, 20, 23, autobusová trať „K“ v blízkosti.

Lyže — kabáty — sportovní obleky — Sáně — brusle — sweatry — košile — tepláky — lumberjacky — čepice — klobouky — chlebníky — torny — vaříče — kanadky a sportovní obuv vůbec — vlajky — veškeré sportovní nářadí — lyže již od Kč 60.—, dětské od Kč 35.—. Vyžádejte si pedrobné ceníky.

Otevřeno od 16. listopadu 1931.
Tramping Service.

Trampská • Tisková • Kancelář

příbram

Kamarádi a přátelé trampingu v Příbrami, kteří čtete „Trampa“, přijďte mezi nás a pomozte nám podpořit trampskou věc, věc pracující mládeže, bez rozdílu politického přesvědčení. Sleziny každé úterý na „Skalce“ a čtvrtky „U Vašků“ na Horníckém náměstí. Blíží inormace podá Fr. Vršecký, Příbram II. 104. Ahoj! Příbramský TOV.

Příbram. Na slezině 20. X. usnesli se trampové přistoupiti k spolupráci s časopisem „Tramp“ a s TOVem, pokud bude hájiti neorganizované trampingy z řad pracující mládeže. Na celostátní slezinu vyšlou z Příbrami zástupce osady: Silver City, T. O. S. a kluci z Podkovy.

SEVER!

Trampský večírek 28. listopadu v Střelnici ve Strahlu (u Košťan). Program: Písňe, kecy, havaj. tance, tři princezny, box atd. Po programu tanec při jazzbandu, čurbes, volné potlašení. Kluci a žaby z celého Severu, deky a brnkačky s sebou! O nocleh postaráno. Os. Jucon.

Odepiš ihned pražskému TOVu o celostátní slezině!

UNIE TRAMPSKÝCH OSAD

Table-tenis U. T. O. v nastalé zimní sezóně opět zahájí svou činnost. Vyzýváme všechny zájemce, obraťte se na kam. J. Bimona vždy ve schůzi v úterý.

U. T. O. koná své pravidelné výborové schůze vždy v úterý v klub. místnosti od 8. hod. v rest. u Kodeše, Praha XII., Slovenská 19. — Informace řiďte lask. na jednatele U. T. O.: Mir. Hanuš, Praha XI., Jesenova 14.

Pravidelné schůze U. T. O. se konají každé úterý, v klub. místnosti, Praze XII., Slovenská 19. Ústní rozmluvy od 8. hod. več.

Kamarádi, přispějte jakýmkoli příspěvkem na úhradu výloh spojených s přípravou celostátní sleziny. Použijte složenek za 5 haléřů a vplšte číslo šekového konta 33.290 — Gustav Roleček, Rybná 23.

Osada Údolí Děsu vydává svůj osadní časopis v nákladu 150 výtisků „ČOUD“. Casopis je pěkně upraven a přináší zprávy, fóry, články z osadního života Děsů. Kamarádi, z ostatních osad následujte Děsu a vytvořte osadní časopisy, ovšem nezapomínejte při tom na „Trampa“! rud.

„Taxem si dneska vzala jen lehký šaty.“

„Máš recht, svůj k svému!“

ze severského TOVu

Zdá se, že mnoho osad už se uložilo k zimnímu spánku a tak sprostě chrní, že je probudí asi až předvojenká výchova, která je prožena. Proč nebyly na poradě TOVu-S zastoupeny tyto osady: Azerbejdžan, Mušketýři, Turkestan, Pamir, Amur, New-Granada, Trhani, Tahiti, Synové hor, Manihiki, Zoufalci, Bručouni, Hisplsi, Samci, Kolona??? Spíte, kluci, nebo co je s vámi!??? TOV nebyl svolán dost dlouho, takže si nemůžete stěžovat, že je to samá schůze! A teď, když máme předvojenkou už za dveřma — neopřeme-li se rádně, tak nic nezmůžeme.

Z porady samotné: Hlásí se nové osady: „Spiklenci“ — Hostomice, „Děti hladu“ — Duchcov, „Zklamané ksichty“ — Komořany.

Pro slezinu v Praze zvoleno teprv 8 delegátů!! Kde jsou druhé osady? Kdyby nás bylo dost, sehnali bychom eventuelně autobus. Tak koukejte, kluci, ať si každá osada svého delegáta zvolí a oznámí aspoň do „Trampa“, když už je liná zúčastniti se porady TOV.

Ustavena sportovní komise, která zamýšlí uspořádat v zimě trampské lyžařské závody a na jaře volleyballovou soutěž, jejíž vítěz by se pak utkal s vítězem pražského okrsku.

Abychom mohli v případě nějaké akce rychle kamarády uvědomit, byli ustanoveni kamarádi v Hostomicích, Teplicích, Lomu, Duchcově, kteří mají na starosti, okolní osady včas uvědomit, kdybychom již nemohli dáti nějakou zprávu do „Trampa“.

Na sever bude pozvána kamarádka, která byla vyslána na čundr do Sovětského svazu, aby nám podala zprávu o svých dojmech.

Na úhradu cesty chtějí duchcovští pořádati veřejný trampský večer s originálním programem.

Porady komise sportovní každý čtvrtek na Fortschritte.

Tak, kluci, teď se rozhejbat, potřebujeme: adresy a jména delegátů a pak — shánět prachy na cestu (proďte „Trampa“!!).

Ahoj!

TOV-S.

Pilgrim Boys.

Kluci, je na čase, abychom nechali planých keců a konečně se jednou slezli. P. B. je již dost dlouho ustaven, aby mohl svoji slezinu konat. Votary nebo Tiplere, jeden z vás určete nejdéle do 14 dnů přesně čas i místo, kde se slezina bude konat. Nejlépe v okolí Prahy. Votary a Tiplere, napište svoje adresy do redakce. Tedy co nejdříve.

Tulák Mrtvola.

Objednejte almanach!

Pražští kamarádi, pomozte nám sehnat noclehy, pro trampingy ze Slovenska, Moravy a Čech na 21. listopadu, den celost. sleziny!

Učitel: Každé zvíře má takovou tělesnou formu, která mu co nejvíce ulehčuje životní pomínky. Tak na příklad žirafa je velká, aby mohla žrát listy se stromů. Rukýle, řekni nám jiný příklad.

— sím, štěnice je placatá, aby mohla vlézt pod košili.

VZOR našich squaw:

Sv. Anežka.

(21. ledna.)

Sv. Anežka narodila se z bohatých rodičů a mohla se také bohatě provdati. Poněvadž však se zaslíbila nebeskému ženichu, Ježíši Kristu, odmítla veškeré nápadníky své. Tito ze msty udali ji pohanskému vladaři, že jest křesťankou. Před soudce přivedena, byla třináctiletá sv. Anežka vyzvána, aby Krista zapřela a pohanským bohům obětovala. Svatá Anežka však neohroženě, místo aby ruce své na oltář pohanský položila, přede všemi znamením sv. kříže se znamenala. Surový soudce pohanský, aby ji přece k odřeknutí se Krista přiměl, kázal ji dovésti do domu hanby, kde by svou čistotu ztratila. Než Bůh ji chránil a úkladníci její jako bleskem omráčení padli k zemi. Soudce pln zuřivosti kázal, aby byla státa. S radostí položila hlavu svou na špalek a život svůj andělský skončila.

Sv. Anežko, vypros mi té milosti, abych panenský stud svůj zachovala a čistotu vždy zůstala. Amen.

LYŽE

a všechno co potřebujete na zimu, koupíte levně ve sport. závodě

Vašek Veselý,
Smíchov, Fibichova 4.

Trampové v Ml. Boleslavi a okolí,

kupují vše u firmy

Holý - Sport Železná ul. 48. Tel. 338

SPORT

K mistrovství trampů-boxerů neorganismovaných v ČUBA.

Podle zpráv v minulých číslech mělo se již koncem října započítí s předběžnými koly mistrovství. Celá řada příčin donutila nás, že jsme mistrovství stále odkládali. Hlavní z nich pak, že kamarádi, kteří se dobrovolně přihlásili, že povedou mistrovství jako odborníci, když videli před sebou trochu práce, začali se vymlouvat, že dlouho pracují v zaměstnání a pod., ač to pravda nebylo, až konec konců zmklí a zahruli nadobro.

Nemůže pro nás znamenati odchod takovýchto taky-kamarádů ustoupiti od úmyslu, mistrovství provéstí. Hledali jsme náhradu. Někteří z nás měli za to, že by bylo dobře, odložití mistrovství na jaro. Většina však rozhodla provéstí mistrovství ještě letos, hlavně z toho důvodu, že kluci přes léto a podzim jistě se neváleli a jsou dobře připraveni. Prostě, že počátek zimy je nejvhodnější.

Hledali jsme, a můžeme říci, s velkým úspěchem. Vlastně hledání přišli téměř sami. Přišel dobrý kluk Píďa Pešek a j., posílili slabiny, vyplnili mezery v naší Sportovní komisi, které skuteční hoxeři-odborníci scházeli. Dnes je máme a jsou nám cele k dispozici. Jsou zárukou, že mistrovství již brzy započne a že se jistě skončí úspěšně.

Vy všichni kamarádi, kteří jste se přihlásili do mistrovství, kamaráde Váňo, Pluhane, Fessle, Polante, Strako, vy kluci z Hudson Boys, Manhattanu a jiných a jiných osad a trampských klubů, podejte své přihlášky znovu do mistrovství trampů-boxerů na adresu:

Redakce „Trampa“, box, Praha I., Rybná č. 23, nejdéle do 20. listopadu 1931. Před započtením mistrovství bude Vám dána příležitost několik neděl pod odborným dohledem Píďi Peška z Horní Sázavy a Franty Dvořáka z osady Toronto trainovati.

Stačí korespondenčním lístkem podatí svou přihlášku a poznamenati váhu, stáří, osobní adresu a jméno osady.

Přihlášky na mistrovství trampů-boxerů přijímají se do 20. listopadu t. r. v redakci „TRAMPA“. Pisemné přihlášky řiďte na adresu: Redakce „Trampa“, box, Praha I., Rybná č. 23.

(Do přihlášky udejte přibližnou váhu a stáří, případně osadu či tramp. klub a adresu bytu.)

Toronto — Údolí Stínů 4:1. Hrána 18. října v Měchemcích. Pozoruhodná porážka vítěze trampského mistrovství „Našich Osad“. Braniky: Jána Z. Jakerie a Čejka po jedné. Reservy 2:2.

Umístění trampů v těžkoatletickém mistrovství. V nedávno konaném těžkoatletickém mistrovství ČSR dobyli zápasníci-trampové opětně dobrého umístění. Jejich jména známe z těžkoatletického večera, pořádaného před časem T. C. Děti ne-

klidu, kde většina z nich zápasila a kamarádi Nič a Fleischmann soudcovali. — Ve váze bantamové, do 56 kg, získává první místo Nič (K. A. Žižka); v pěravé, do 61 kg, třetí místo Janda z Údolí sporů (Bohemians), v lehké váze do 66 kg druhé místo Maudr z Údolí sporů (Bohemians), a páté místo Fleischmann (Žižkov). Ve veltorové váze, do 72 kg, prvního místa dobývá Samec z Údolí sporů (Žižka, Praha); ve střední váze, do 79 kg, druhé místo Ježek z Lone Staru (ČAK, Vno-

hrady), třetí místo Felleán z Old Wanderers (ČAK, Vinohrady), a páté místo Hampl z T. C. Děti neklidu (K. A. Michla). — Je zcela možné, že i mezi ostatními zápasníky, umístěnými se v mistrovství, jsou ještě další trampové, nám neznámí, a může nás jen těšit, že jsou to opětně trampové, z nichž některým se radez výborných zápasníků ČSTA. —ra

Kamarádi, přestávejte ping-pong, hrajte volně termíny: Jarda Čáp, Nusle, Čestmírova 313.

Východočeští trampové!

Kanadky, tepláky, lyže, koupíte nejvýhodněji u
JENDY LEDERERA, PARDUBICE.

ale láká je za to nově zásobený sklad

Trampského závodu

kde dostanou vše, co potřebují na zimu.

KANADKY, zaručeně nepromokavé, HŽ od 149 Kč. — MANŠESTRÁKY, la, ve všech barvách, 69 až 95 Kč. — MANŠESTROVÉ LUMBERJACKY, 120 až 150 Kč. — TEPLÁKY, celý oblek, 36 Kč. — AMERICKÉ FLANELOVÉ KOŠILE, ve všech barvách, 34 Kč. — KANABSKÉ MILTONY a VESTY od 69 Kč.

KOMPLETNÍ LYŽAŘSKÁ VY-
ZBROJ, LYŽE, VÁZÁNÍ, HOLE
REKLAMNÍ CENA Kč

Trampský závod

Pište si nepředem o nové ceníky!

Žižkov, Roháčova 7. Elbeň, Prácheňská 601.

„Edollm už vité houká
trampové maj cakání
když zima rukama jim evaká
tábarák je už netádk“



Služba veřejnosti

o popelníku a všem, co se kolem něho sběhlo

„...a vůbec nikomu nedovolím, aby si tady v redakci dělal z personálu a zvláště ze mně gorilky. Buď tu bude pořádek, nebo pudete ven, na bučusy tu nemáme místo!“ Tak zahovořil kteréhosi podletního večera Peppek, administrátor, literát a demagog slavné paměti k několika greenhornům, kteří nechtěli brát doopravdy výstrahy starého revolverového zápasníka.

Peppek se zahleděl do červeného, z jediného kusu dřeva do podoby kanoje vyřezaného popelníku. Oklepal si papírosku a pokračoval: „Má to nějakou cenu, to vaše čůrání po redakci? Jste samá sranda, ale abyste pomohli svému časáku, to né, na to jste moc tvrdý.“

Vzal si svůj světoznámý pinčl na hlavu, a vrhnuv na různorodé publikum, na čumily, o které v redakci „Trampa“ nikdy není nouze, ještě jeden výhrůžný pohled, pajdal si to ve svých neméně známých pumpkách ven.

„Jaký to podivín, ba morous!“ ozvaly se hlasy. „A jaký to má pěkný popelník!“

Jakási postava přešla pult a šmatala po popelníku. „Hele, nech to bejt, nesluší ti,“ zabručel vždy nehostinný, nabručený Vašek, zaměstnanec. Postava se zklamaně vrátila, hlasy ztichly. Jen zraky se potajmu točí k vábnému popelníku.

„Ten by byl fajn do chaty!“ šeptali si mezi sebou.

Druhý den byl v redakci velký čurbes. Peppek sháněl popelník. Nadával, sprostáčl, hledal, skákal se židle a na židli, se stolu a na stůl. Dvacetsedm lidí uprchlo toho dne zděšené z domu číslo 23 v Rybné ulici. Dvacetsedm drsných severanů zděsilo se vražedným pohledem doprovázené otázky: „Tak to tys ml ukrad ten popeiník?“

Tak se stal popelník největší událostí v trampingu. O POPELNÍKU mluvilo se víc než o Kubátovi. Každý kombinoval nejnemožnější klepy. POPELNÍKOVÝ případ se rozrůstal ve veřejný škandál. Peppek dokonce navrhol, dát tento případ na pořad jednání TOVu, ba

snažil se všemožným způsobem prosadit, aby se i celostátní slezina tímto případem zabývala. Celá trampská veřejnost byla rozrušena. Nepatrné příhody dávaly podnět k nejantastičtějšímu pověstem. Redakce „Trampa“ nestačila dementovat nepravdivé zprávy. Tak kritická byla situace...

Působilo to jako blesk: Peppek objevil zloděje! ZLODĚJE POPELNÍKU!! Ten den byla Rybná ulice zatarašena. Masy trampů proudily sem se všech stran. Popelníkový zloděj stal se populárnější než stříbrný zloděj.

Avšak davy se brzy zklamaně rozešly. Obviněný nejen odepřel udání podrobnosti loupeže, nýbrž odmítl dokonce jakoukoliv spolupínu na tomto zločinu. Prokázal bezvadné alibi. Pouze Peppek nevěřil... Případ ztratil již na přitažlivosti a tak celá aféra upadla poznenáhlu do zapomnutí.

Pouze Peppek nezapomněl. Kdykoliv by ses, milý čtenáři, zadíval do jeho černých očí, spatřil bys hluboký bol, poznal bys v nich zhrzenou víru v kamarádství... Avšak není to jediný smutný pár očí, který bys našel v rovinách tarasentských... Jsou to oči Melouna, oči onoho nešťastného, jenž je stále ještě podezříván Pepkem Smutným z loupeže POPELNÍKU. A, milý čtenáři, žádná moc na světě, snad jen smrt — zvrátí podezření Smutného Pepka vůči Melounovi. Dva páry smutných očí... Bakunin.

proti TOVu a „trampa“ každá blbost dobrá

Až dosud měl championát v ostouzení trampského hnutí Stříbrného „Polední list“, avšak 9. X. t. r. dostal od sociálně-demokratickeho „Večerníku Prava Lidu“ řádký flek. S ohromným gustem otisknul příspěvek ubohého astrachana Rudýárka, že prý tanec bídy, tanec lidské hlouposti — vytrvalostní závody v tanci, konane v Praze „U Novaků“, pořada člen předsednictva TOVu, spolupracovník „Trampa“ — Bužír Spustlík. Pan poslanec Josef Stívín a „znalec trampingu“ Josef Trojan natili na špek důkladně. Prohlašujeme se smíchem, jako vždy, kdykoli na nas padouři útoči, že Bužír Spustlík není členem předsednictva TOVu, ani spolupracovníkem „Trampa“ a těchto závodů se Bužír nezúčastnil ani jako divák, natož jako pořadatel.

Stříbrný si kdysi najmul k rozbitím trampů a špinění „Trampa“ Rudýárka — a prohrál tuto hru na celé čáře. Sociální demokratě najmul si Rudýárka — Pražský TOV.

Red. kruh „Trampa“.



Trampské kanadky
originál anglický Dulibox,
**Kč 178'-
až 198'-**

Jaroslav Bohata
Smíchov.
Proti Knížeci.

Těž poštou na dobírka, vyplaceně
Udejte číslo nony.

Kamarádi!

Jediná trampka, která smí do chaty bez oddacího listu

vyrábí firma: B. RODOVSKÝ, Praha VII., Belcrediho třída č. 25. Filialka: Praha XII., třída maršála Foche č. 116.

TRAMPKA, spečelní uzená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékaná neb syrová la jakostí, na čnndr neb do chaty. 1 kg Kč 1,60
Žádejte všude!

k celostátní slezině: kamarádům z „našich osad“

Není pochyby o tom, že květnový trampský projev v Pivovarské zahradě na Vinohradech byl hlavní příčinou ostrého napětí, panujícího až doposud mezi stoupenci „Trampa“ a „Našich osad“. V obou táborech našli se lidé, kteří různými způsoby rozpory ještě zvětšovali a zatahovali do boje i záležitosti osobní a věcl přímo za vlasy přitažené. Jen malé příklady: V „Našich osadách“ naivně protiboševické a pomlouvačné „úvodníky“, v „Trampu“ zase rubrika „Kamarádi velké huby“, kde cestovatelská manie (někdy ovšem přehnaná a přibarvená) jinak dobrého kluka Boba z Hurikánu byla použita k zlomyslným, čistě osobním výpadům. To jen příkladem; naléztí dalo by se jich mnohem víc.

Příznám otevřeně, že vinníci jsou na obou stranách. Sám nerozeznávám trampy z „Trampa“ a trampy z „Našich osad“. Pro mne je každý tramp kamarádem, i když není téhož politického přesvědčení nebo téhož směru v trampingu. Dnes je doba zralá k tomu, aby šly stranou všechny rozpory, zvláště když většinou prýštily z osobní ješitnosti a nekamarádké časopisecké konkurence.

Celostátní slezina 21. a 22. listopadu musí být mezníkem štvanic a hádek trampů mezi sebou! Na celostátní slezině musí být všem nepřítelům trampingu jasně dokázáno, že v nebezpečí dovedou se trampové sjednotit.

Případ „Našich osad“, kdy „kamarád“ zklamal důvěru ostatních, jest vhodnou příležitostí k navázání přátelských styků trampů, jdoucích za AST a TOV. Do 21. listopadu je možno otevřeně se rozhovět o všem, co bylo překážkou našim kamarádkým stykům, je možno najít a přesně vytýčit společnou cestu a na celostátní slezině přikročit k úplnému splynutí a sjednocení. Nepochybuji o tom, že všichni mně známí kamarádi z okruhu „Našich osad“ myslí to s hájením trampingu zcela upřímně, a že v „Trampu“ nebo na společné schůzce vyložíme si svoje názory a že dojde k dohodě. Mimo zmíněné trampské tábory je řada osad a klubů, které stály stranou hádek a rozporů, a klidně se o nic nestaraly. Myslím, že právě teď takový Rudý, Rudý les, Skagway, T. C. Westend a řada jiných pražských osad musí pronést své slovo.

Po příznivém navázání styků s „Naší stezkou“ záleží nyní na projevech a rozhodnutích kamarádů z AST a neutrálních osad, zda celostátní slezina bude mít patřičného významu. Doufejme, že již v příštím čísle „Trampa“ budou jejich příspěvky a zprávy o jednání na společných schůzkách.

Vodra.

brno

A co my Brňáci, jak my se zachováme k celostátní slezině? I my vyšleme své zástupce. Je fajn, jak kluci rychle pochopili důležitost celostátní sleziny. Připravuje se hromadný zájezd autobusem na slezinu! Dělají to kluci z Ú. T. V., kteří sjezdili smlouvu, že za 50—60 Kč pro osobu se dostanou kluci do Prahy a zpět (musí být však nejméně 40 přihlášek).

Svolejte proto, Brňáci, ihned osadní slezinku, zvolte svého zástupce, kterého přihlaste k zájezdu u kteréhokoliv kluka z Ú. T. V., a sbírejte ihned peníze, poněvadž polovinu obnosu je nutno složit předem jako zálohu. Osadní slezinky též vypracují své požadavky a plány, které na celostátní slezině budou předloženy zástupcem Brňáků. Kamarádi, jen krátká doba nás dělí od sleziny. Připravme se na ni důkladně. Je to slezina na š e, která bude rozhodovat o našich věcech, jen my budeme rozhodovat. Nechť není jediná osada v brněnském kraji, která by nevyšlala svého zástupce!

T. C. Údolí Toulavých Vlků, Brno.

Vážení čtenáři a čtenářky, opravte rychle svým mladším bratříčkům, sestřičkám a svým dětičkám v čítankách básničku o veverkách ve čtvrté sloce:

„Já maličká, ach
z říkání mám strach
přála bych zajičkovi
trampský almanach.“

Bakule.

trampský almanach

vyjde koncem listopadu



hezoun, šerif ei pasa, brdy

Ročník III. — Číslo 39. — V Praze, dne 12. listopadu 1931. — „Trampa“ rediguje redakční kruh.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Za redakci odpovídá Karel Oliva. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.